

Spm. nr. S 371

Til *sundhedsministeren* (16/1 90) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Findes der en fordelingsnøgle for tildeling af pladser på Nordisk Helsehøjskole, eller er det det enkelte lands bevilgende myndigheder, der bestemmer, hvor mange pladser der er til rådighed på hovedkurserne?«

Begrundelse

Der er mange, der søger om pladserne på Nordisk Helsehøjskole. Mange bliver skuffede, idet der kun er få, der kommer i betragtning. Af Nordisk Hälsobulletin, november 1989, fremgår det, at kun få fra Danmark kan få plads. Det ønskes oplyst hvorfor.

Svar (23/1 90):

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Nordiska Helsovårdshögskolan, der er beliggende i Göteborg, er en fællesnordisk institution under Nordisk Ministerråd for højere uddannelse og forskning inden for sygehus- og sundhedsområdet (samfundsmedicin).

Uddannelsen er tilrettelagt på et tværfagligt grundlag (læger, tandlæger, sygeplejersker, administratorer m.fl.) og på et højt niveau (universitetsniveau) og kan bl.a. føre frem til en internationalt anerkendt eksamen som Master of Public Health.

Ifølge vedtægterne for højskolen betaler de nordiske landes regeringer samlet alle udgifter ved højskolens drift, dvs. såvel uddannelse som forskning m.v., efter en fordelingsnøgle, der tager udgangspunkt i den udvidelse af højskolens kapacitet (næsten en fordobling), der i 1987 blev aftalt mellem landene.

Danmark har her forpligtet sig til at bidrage til højskolens drift med et beløb svarende til Danmarks andel af højskolens budget i 1986 med en årlig prisregulering svarende til ministerrådets almindelige budget.

Efter vedtægterne (§ 7) fordeles højskolens elevpladser (virksomhedsmåneder) årligt mellem landene i samme forhold som de respektive landes bidrag til budgettet.

Danmark har for 1990 (hvor man midlertidigt har søgt at øge kapaciteten) fået tildelt ca. 67 elevpladser fordelt på relevante hovedkurser svarende til ca. 88 virksomhedsmåneder,

idet flere af højskolens kurser strækker sig over 2 måneder.

En opgørelse fra højskolen viser, at der fra Danmark er indkommet 421 ansøgninger til disse pladser. Da mange ansøgere imidlertid har søgt om optagelse på flere kurser på én gang (alternativt/subsidiært), og da ansøgerne i øvrigt ofte tager forbehold over for at kunne få tjenestefrihed med løn fra den danske arbejdsgiver, er det reelle ansøgetal væsentlig lavere.

Spm. nr. S 373

Til *socialministeren* (16/1 90) af:

Birgitte Husmark (SF):

»Kan ministeren oplyse, hvilken interesse tidligere Thulearbejdere kan have i at anmelde en arbejdsskade til Arbejdsskadestyrelsen i forbindelse med den af Sundhedsstyrelsen tilbudte undersøgelse på en arbejdsmedicinsk klinik?«

Begrundelse

Det er i Sundhedsstyrelsens tilbud om undersøgelse anført, at undersøgelsen ikke kan benyttes som tegn på endsige bevis for, at f.eks. hyppigere forekomst af bestemte sygdomme skyldes opholdet på Thulebasen. Samtidig fremgår det ikke af Sikringsstyrelsens bekendtgørelse af 20. januar 1989, hvilke sygdomme der i givet fald ville kunne anerkendes som forårsaget af ioniserende stråling, jf. Sundhedsstyrelsens brev af 11. august 1989 om tilbud om generel helbredsundersøgelse af personer, der opholdt sig på Thulebasen i 1968.

Svar (22/1 90):

Socialministeren (Aase Olesen):

De helbredsundersøgelser, der nu er iværksat i Sundhedsstyrelsens regi af tidligere Thulearbejdere, har primært til formål at give de pågældende personer en generel undersøgelse af helbredet, blandt andet med henblik på at opspore ikkeerkendt sygdom (arbejdsbetinget eller ikkearbejdsbetinget).

Man vil herved formentlig kunne afhjælpe eventuel utryghed om mulige følger af Thuleopholdet. Derimod kan undersøgelsen ikke benyttes som tegn på endsige bevis for, at f.eks. hyppigere forekomst af bestemte sygdomme skyldes opholdet på Thulebasen.